

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **G. B.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 listopada 2012 r.,

wniosku skazanego G. B. o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 6 grudnia 2010 r., utrzymanym

w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 1 grudnia 2011 r.,

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu w sprawie skazanego G. B. zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 6 grudnia 2010 r., a utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 1 grudnia 2011 r.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 grudnia 2011 roku, Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego z dnia 6 grudnia 2010 roku, w którym G. B. został uznany winnym czynów określonych w art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i innych, za które został on skazany na karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności.

W dniu 19 września 2012 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego o wznowienie przedmiotowego postępowania na podstawie art. 542 § 1 k.p.k. Jak wynika z uzasadnienia wniosku, zdaniem skazanego w sprawie

zachodzą bezwzględne przesłanki odwoławcze w postaci realnego braku obrony poprzez reprezentowanie skazanego G. B. i skazanego D. K. przez tego samego obrońcę – adw. P. M. – pomimo, że pomiędzy skazanymi zachodził konflikt interesów.

Prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o nieuwzględnienie wniosku skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Słusznie podnosi Prokurator Generalny, że z akt sprawy wynika, iż skazany G. B. w chwili kierowania aktu oskarżenia był reprezentowany przez adwokata P. M., zaś skazany D. K. przez adw. M. K. (zob. k. 9364 – 9365). Podczas postępowania przed Sądem Okręgowym, skazany G. B. był reprezentowany przez adw. B. B., a następnie przez adw. K. K. Skazany D. K. był broniony przez cały czas postępowania sądowego przez tego samego obrońcę. Jedynie przez pewien okres w trakcie postępowania przygotowawczego skazany G. B. reprezentowany był przez tego samego adwokata co skazany D. K.

Fakt, iż w trakcie postępowania *przygotowawczego* obaj skazani byli bronieni przez pewien czas przez tego samego obrońcę nie stanowi bezwzględnej przesłanki odwoławczej, ani nawet w najmniejszym stopniu nie uzasadnia twierdzenia, iż naruszono w jakikolwiek sposób prawo do obrony skazanego G. B.. Stwierdzić trzeba, że w toku postępowania *sądowego* skazany G. B. nie był reprezentowany przez obrońcę jednocześnie broniącego D. K., a tym samym brak jest jakichkolwiek podstaw do wznowienia postępowania *sądowego*. Ewentualne naruszenie art. 6 k.p.k. mogło mieć bowiem miejsce wyłącznie podczas postępowania *przygotowawczego*, a przepis art. 542 k.p.k. dotyczy tylko postępowania *sądowego*.

Stąd też nie ma podstaw do wznowienia postępowania w sprawie II K 135/08.